

الباب الثانی و العشر من الواحد السابع فلا ینبغی من یمعل لله ان یشرک به شیئا.

حضرت باب

اصلی فارسی

الباب الثانی و العشر من الواحد السابع فلا ینبغی من یمعل لله ان یشرک به شیئا.

ملخص این باب آنکه در هر ظهور حقیقی هر کس از برای او عامل بوده از برای خدا عامل بوده و هر کس از برای خدا عامل بوده از برای او عامل بوده و در یوم قیامت که ظهور او است و حروف حی او و کل مؤمنین با و اذن داده نشده اگر کسی عملی از برای او کند بر اینکه اخذ کند آنچه دأب اون بوده از دره گرفته تا ذره منتهی نشود زیرا که وجود او از برای او خلق شده چگونه ما یتفرع بر وجود آن اگر چه او اجل از این بوده و هست چنانچه دأب ظهور حقیقت در فرقان و بیان نبوده ولی این حد عباد است و ثمره وجود ایشان در یوم معاد

و الا شبهه نیست که شجره حقیقت در یوم قیامت قبل از ظهور کسی او را نمی شناسد که این حکم را تواند جاری نمود و بعد از ظهور اختلاف میگردد بشأنی که باز میسر نمیشود اطاعت این امر الا از برای مدرکین مگر در ظهور او کل ترقی نمایند که اختلاف واقع نشود در ایمان او و دون آن که آن وقت ثمره بیان از برای ایشان ثابت میگردد آنوقت هم در شئون معدوده چقدر توان احصا نمود از برای یک نفس واحده عمل کردن

این نیست الا محض عرفان کل حد خود را و الا آن حقیقتی است که در ملک آن هزاران هزار مظهر غنا و استغناء است از برای آن ولی چون رایحه دون توحید در این اعمال میوزد از این جهت نهی شده

ORIGINAL

AUDIO

والله يؤت الفضل من يشاء من عباده انه كان وساعا عليما.

